

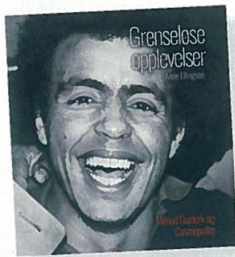
Kulturrådets rådsleder Tone Hansen, overrekker Kulturrådets ærespris til Miloud Guiderk.

Foto: Urszula Tarasiewicz

Den ærlige diplomaten

Etter 25 år som Cosmopolite-sjef er ikke Miloud Guiderk særlig interessert i å diskutere verken egen suksess eller det omdiskuterte begrepet «verdensmusikk». Han vil heller skape flere musikalske prosjekter som hele verden kan ha glede av.

EMBRET T. ROGNERØD

Anne Ellingsen
«Grenseløse opplevelser»
Cosmopolite Scene,
Oslo, 2017

I høst vant Miloud Guiderk Kulturrådets ærespris for sitt bidrag til å utvide det norske musikkfeltet. Dette skjedde parallelt med at *Grenseløse opplevelser*, boken om Cosmopolites historie, ført i pennen av Anne Ellingsen kom ut.

«Miloud Guiderk har med hard jobbing klart å bringe verden til Norge,» skrev Audun Vinger i Dagens Næringsliv – som en av de mange som har hyllet innsatsen hans de siste ukene.

Likevel går ikke Guiderk med på at dette er noe høydepunkt for Cosmopolite.

– Det har skjedd ting hele veien. Men det går opp og ned. Hvor bra det går med Cosmopolite, avhenger hele tiden av det økonomiske, sier Miloud Guiderk, til Samora.

«Når han får oppmerksomhet, skifter han tema, snakker om andre, om klubben eller om sine barn, eller vender lyskasteren en annen vei. Han liker

Ethio-jazz-gudfaren Mulatu Astatke spilte på Cosmopolite under jubileumsfestivalen. Dette bildet er tatt da han besøkte Cosmopolite i fjor. Foto: Bilge Öner

Anna Sienkiewicz, Mulatu Astatke og Miloud Guiderk. Foto: Urszula Tarasiewicz

Forfatter Anne Ellingsen og Miloud Guiderk. Foto: Urszula Tarasiewicz

seg best bak scenen, i periferien, der han kan nyte gleden av å glede andre,» skriver musiker og tidligere Cosmopolite-styremedlem Carl Størmer treffende i *Grenseløse opplevelser*.

Et omdiskutert sjangerbegrep

Når Cosmopolite feirer 25, kan en vanskelig komme utenom at scenen lenge er blitt ansett som den kanskje viktigste i Norge for det mange fortsatt velger å kalle «verdensmusikk». Kritikken av begrepet, som en musikalsk sekkebetegnelse på alt som er eksotisk og ikke-vestlig, har imidlertid tiltatt i styrke de senere årene.

Tidligere i år tok institusjonen som frem til nå var kjent som Oslo World Music Festival stilling, ved å kutte ut «Music» fra festivalnavnet. Nå heter det altså bare Oslo World.

Interessant nok går også begrepsforvirringen igjen når man ser nærmere på offentlighetens hyllest av Cosmopolite opp gjennom årene: Da Miloud Guiderk ytterst fortjent ble overrakt Ella-prisen i 2001, var det «for sin idealistiske formidling av verdensmusikk i sin alminnelighet og jazzmusikk i særdeleshett, til

oppdragelse og glede for hovedstadens kulturpublikum». «Etnisk musikk» lyder merkelig nok karakteristikken til en av bidragsyterne i boka om Cosmopolite.

«Det er impulsene fra skoleveien i byen han vokste opp i som skapte Cosmopolite», blir det hevdet i boka. Guiderk vokste opp i den marokkanske storbyen Casablanca på Afrikas nordkyst, da annen verdenskrig nettopp var slutt og Marokko fremdeles var en fransk koloni.

Men Guiderk selv synes ikke nødvendigvis det er noe galt med begrepet verdensmusikk i seg selv.

– Det er musikk fra hele verden, som er skapt før og nå. Og det omfatter alt det andre enn den normale, vestlige populærmusikken, sier Guiderk. – Du kan uansett ikke sette merkelapper på musikk i dag. Som alt annet i samfunnet er det globalt. Nå er det også blitt det samme publikummet som kommer for å høre jazz, som kommer for å høre verdensmusikk.

Diplomatiske forbindelser

Guiderk forteller om timansensemblet Abraham

«Du kan uansett ikke sette merkelapper på musikk i dag. Som alt annet i samfunnet er det globalt.»